

Forside

Bacheloroppgave

Studieprogram: Sosiologi

Opptaksår: 2018

Er oppgaven konfidensiell? (skriv X) NEI: X JA:

Kan oppgaven benyttes til undervisningsformål (anonymt)? JA: X NEI:

Forfatter(e)

Studentnr (6 siffer)	Kandidatnr (4 siffer)	Navn:
244124	4126	Aleksander Lie
250852	4169	Andreas H. Hugøy

Oppgavens tittel:

Studenters sosiale opplevelse av Covid-19

Veileder: Åse Elisabeth Vagli

Universitetet i Stavanger

Studenters sosiale opplevelse av Covid-19

SKREVET AV ALEKSANDER LIE OG ANDREAS HUGØY

Innhold

Sammendrag (Abstract).....	4
Forord	5
1.0 Innledning Bacheloroppgave.....	6
1.1 Problemstilling og avgrensning	7
1.2 Hypotese	7
1.3 Begrunnelse for teorivalg	8
2.0 Teori	9
2.1 Valg av teori	9
2.2 Redegjørelse for teori og begreper	9
2.2.1 Goffman og mikrointeraksjonisme	9
2.2.2 Nettverk og «Weak and strong ties»	12
2.3 Hvorfor valgte vi denne teoriretningen?.....	13
3.0 Metode.....	14
3.1 Innledning metode	14
3.2 Valg av metode	14
3.3 Intervju som metode	14
3.4 Intervjuguide.....	15
3.5 Endringer underveis.....	16
3.5.1 Utvalg.....	17
3.6 Gjennomføring av intervju	17
3.6.1 Sted for intervju	18
3.6.2 Oppgavefordeling	18
3.7 Validitet og reliabilitet.....	18
3.8 Etske betraktninger	19
3.8.1 Personvern og anonymitet.....	19
3.8.2 Informert samtykke	20

3.9 Material analyse.....	20
4.0 Empiri og drøfting.....	21
4.1 Presentasjon av respondenter.....	21
4.2 Covid-19 sin påvirkning av det sosialt liv	21
4.2.1 Restriksjoner	23
4.3 Medstudenter og Samhandling	24
4.3.1 Betydning av medstudenter.....	24
4.3.2 Samhandling/sosialisering	25
4.4 Å bygge et nettverk.....	27
5.0 Konklusjon	29
Referanser.....	31
Intervjuguide	33

Sammendrag (Abstract)

In this thesis we have researched the perceived social experience of students at UiS under the Covid-19 pandemic. We also deliberately looked at two different studies, engineering and health science studies respectively.

The empirical data we collected were acquired through 6 qualitative interviews, with 3 from each faculty. In these semi-structured interviews we got a close look on their personal experiences during Covid-19.

Through our theoretical framework we analyzed the empirical data and tried to the best of our ability to answer our hypothesis and the problem for the thesis. With the scope of our study it was not feasible to generalize to other universities or abstract to any high degree with accuracy. Despite this, our findings suggest that there were no substantial differences between our two study groups in terms of their ability to cope with Covid-19 as students socially. The differences we observed were at best individual differences. What we did concretely see was that each of our interviewees had an ability to adapt to a changing, restricted and often times difficult social situation. We mainly applied Goffman's theory of the presentation of self in everyday life in conjunction with Granovetter's theory about strong and weak ties, this enabled us to get a comprehensive framework through which we could see and interpret our empirical data.

Forord

Vi vil gjerne ta anledningen til å gi en takk til:

Respondentene våre for at de tok seg tiden til å delta i intervjuene og for informasjonen de har valgt å dele med oss.

Det samfunnsvitenskapelige fakultetet ved Universitet i Stavanger for hjelp med praktiske og akademiske vansker som vi har hatt gjennom denne perioden.

1.0 Innledning Bacheloroppgave

2020 ble et år ulikt mangt for dagens generasjon. Samfunnet og verden globalt ble eksponert for sars-CoV-2, som i mars samme år ble erklært en pandemi (Dalgard, Klein, & Jensen, 2021). For Norge har dette i skrivende stund (30.03.2021) medført 661 dødsfall av totalt 94.138- tusen tilfeller (Folkehelseinstituttet, 2021). Sammenlignet med Sverige sine 13.309 dødsfall av totalt 755.302- tusen tilfeller (Folkhalsomyndigheten, 2021), kan det ved første øyekast virke som Norge har gjort en god jobb med å redusere smitten og dødeligheten i forhold til nabolandet vårt. Spørsmålet vi ønsker å stille derimot er ikke hvorvidt Norge har gjort en god jobb, men heller hvordan har denne ekstraordinære opplevelsen påvirket studenter. Hvordan har det vært å være sosial som student i slike omgivelser, og hva sier en student når vi undersøker på nært hold, hva er effekten av tiltakene som har blitt innført?

For å sette denne situasjonen i kontekst har vi fått en del kvantitative data som indikerer ganske entydig at den generelle opplevelsen av covid har vært slående negativ for studenttilværelsen. Stortingets egne nettsider melder at om lag halvparten av studentene undersøkt er mer ensomme mens fire av fem savner det sosiale studentmiljøet. Av de som ikke hadde nettbasert undervisning før nedstengning meldes det også at «[...] syv av ti at de har fått et dårligere faglig utbytte av undervisningen etter innføringen av smitteverntiltak» (Norske Regjering , 2021). Dette er slående tall, hentet fra studiebarometeret, for kvaliteten på student tilværelsen. Målet vårt i oppgaven blir å lette på sløret og dykke inn i noen få studenters opplevelse av en slik situasjon. Se bak de slående tallene og se personen i selve situasjonen. Sosiologisk ønsker vi å se på den enkelte aktørs opplevelse av de endringene som har skjedd i overordnet struktur og samfunn.

Ser en bort i fra de kvantitative studiene som begynner å dukke opp ønsker vi heller å se på hva et kvalitativ studie kan tilby, det er noe vi i vår enkle oppgave ønsker å bidra til å sette lys på. Er det slik at alle de vi kontakter har en totalt negativ opplevelse, eksiterer det lyspunkter, kan det være vi finner forskjeller mellom ulike studieretninger. Det å se på 2 ulike studieretninger er interessant fordi vi ønsket å se hvordan et studie som har fokus på mennesker (subjektiv retning) opplever Covid-19 sosialt, kontra et studie som fokuserer på objektiviteter, dette var så ulikt som vi klarte å tenke oss studiene kunne være. Et eksempel som går i strid mot studiebarometeret er en avisartikkel av (Torgersen, 2021) som viser til hvordan det å ha digital undervisning var en hovedårsak til at Mina Edvardsen fikk A på eksamen. Hun synes det å være i sal med mange andre er vanskelig å derfor har Korona faktisk hatt en positiv effekt i dette tilfellet.

1.1 Problemstilling og avgrensning

Covid-19 har ført med seg endringer til samfunnet som en helhet, i form av tiltak, restriksjoner, påbud og forbud. Dette har gått ut over studenters hverdag og muligheter for å samles, delta fysisk i forelesninger og tilgang til Universitet som studieplass. Nå i skrivende stund er dette et av tiltakene som er satt på plass i Stavanger. "Mulig å være på campus med forsterkede smitteverntiltak. Biblioteker og lesesaler kan holde åpent. Større forelesninger og sammenkomster bør unngås, undervisning i mindre grupper kan gjennomføres (Stavanger Kommune, 2021). Vi selv er jo studenter ved UiS og har en opplevelse av hvordan det har vært å være student i denne perioden. Vi har valgt å se på hvordan restriksjonen og tiltakene Covid-19 har medført har påvirket studenter ved UiS sitt sosiale liv. Om den sosiale opplevelsen av Covid-19 varierer i henhold til hvilke studieretning man går.

Dermed endte vi opp på denne problemstillingen: *Hvordan har studenters sosiale liv på UiS blitt påvirket av Covid-19, og er det forskjeller mellom en helseutdanning kontra ingeniørutdanning?*

Med denne problemstillingen vi har valgt oss ut, er det viktig å avgrense hva vi mener forskningsområdet er, vi har valgt ut ulike emner/temaer vi mener er viktig del av det sosiale livet til en student. Temaene vi har valgt ut er følgende:

- **Nettverk**, som en måte å tilegne seg faglig informasjon og sosiale kontakter.
- **Samhandling**, som et vikt begrep som forklarer hvordan studenter opplever hverdagen.
- **Medstudenter**, ettersom vi tenker det er viktig for sosialt velvære.

Dette er temaer som er aktuelle for det sosial liv, og som vi mener er med på å skape en opplevelse. Vi tenker at det eksisterer ulikheter mellom to vidt forskjellige studieretninger, der den ene fokuserer på mennesker og den andre retningen er STEM-relatert. Derfor vil et kvalitativt komparativ forskningsdesign gi oss et lite innblikk i om det finnes ulikhet eller ikke, samt lette på sløret på selve opplevelsen til respondentene våre.

1.2 Hypotese

Siden vi selv er studenter ved UiS har vi meninger og en forståelse av situasjonen som vil være med på å gjøre vår hypotese partisk, i tillegg til at vi er obs på at oppgaven delvis er valgt ut fordi vi selv har kjent på endringene som har tatt sted. I forkant av innsamling av empirien har vi en utgangshypotese om at de to ulike studieretningen vil gi oss varierte syn på deres sosiale opplevelse av Covid-19. Vi har det synet at opplevelsen av det sosiale liv er blitt påvirket i en negativ retning uavhengig av studieretning, men at det ligger ulike grunner i bakgrunnen for

den negative opplevelsen. Dette på bakgrunn av at studiet i seg selv (helsefagstudiet) legger fokus på sosiale aspekter og menneskelig samhandling i oppbyggingen, noe ingeniørstudiet ikke gjør. Også fordi ingeniørstudiene fra før har erfaring med mye undervisning utenfor universitetet (streaming av forelesninger). Av denne grunn tenker vi at vi vil se at ingeniørstudiet har tilpasset seg bedre. Vi tror også at på grunn av viktigheten til det sosiale liv, at det har en innvirkning og sammenheng med læring.

1.3 Begrunnelse for teorivalg

Teoriene vi har valgt i oppgaven er av de retninger som legger vekt på den enkelte aktørs opplevelse av den sosiale verden. Dette innebærer at teorien er i retning metodologisk individualisme, om en skal putte det i en boks. Dette ble gjort av den grunn forklart ovenfor, det er ikke av interesse for oss å gjennomføre kvantitativ datainnsamling, derfor fokuserer vi på teorier/begreper som støtter opp mot et mer kvalitativt forskningsdesign. Mer nøyaktig har vi begreper fra mikrointeraksjonismen som forklarer sosial samhandling (her bruker vi Goffman), og en forklaring av nettverksbetydning for informasjonsflyt og viktigheten av både sterke og svake nettverkskontakter hentet fra Granovetter.

Grunnen til at vi har valgt å ha hovedfokuset på Goffman og hans begreper er fordi teorien er grunnlagt på en abstrakt metafor av den sosiale virkeligheten (teatermodellen), mye av kildene vi bruker har brukt/hentet inspirasjon fra boken til Goffman «Vårt rollespill til daglig». Goffman blir også kalt en «metodologisk situasjonist» (Aakvaag, 2008, s. 72), noe som passer i oppgaven ettersom vi vil se på situasjonen til respondentene våre. Vi tenker at empirien vår kan bli tolket gjennom dette rammeverket på en adekvat måte og derfor også bli farget av godt utrede sosiologiske teorier/begreper.

Ut ifra disse teoriene/begrepene ønsker vi å tolke vår empiri. Det blir brillene vi tolker dataen gjennom, vi kunne f.eks. valgt å bruke et gruppe konflikt perspektiv som Marx tilbyr, men i våre øyne ville dette ikke passet godt inn i problemstillingen vår. Det er den enkelte aktør vi ønsker å se på, ikke gruppen aktører hører til i. Hvordan handler å hva tenker og føler aktører nå som Covid-19 har satt sitt preg på hverdagen? Det kunne blitt anvendt gruppeteori ettersom vi undersøker 2 ulike studieretninger, men for vårt formål blir de én gruppe, studenter. Derfor forblir i undersøkelsesopplegget vårt analysenivået et individuelt et, men heller hvordan ulike individer fordelt på 2 vidt forskjellige studieretninger opplever det samme fenomenet.

2.0 Teori

2.1 Valg av teori

Vi har i bacheloroppgaven vår valgt å bruke symbolsk interaksjonisme som vårt teoretiske standpunkt. Fokuset vår blir Goffman sin mikrointerkasjonistiske teori og et utvalg av tilhørende begreper. Det innebærer at vi tolker materialet gjennom denne teoriretningen. Begrepene som blir satt i fokus for oss er samhandlingsordenen, definisjon av situasjonen og dramaturgisk selvrepresentasjon. Derfor får vi brukt et teoretisk bilde som kan ta inn over seg den sosiale opplevelsen og samhandlingen individer har opplevd under Covid-19.

Videre er et fokus i oppgaven og se på nettverk og sosial opplevelse til aktører, vi bruker derfor begrepene, fra Mark Granovetter, «weak» og «strong ties» (Granovetter, 1973), fordi det er relevant for oppgaven vår å se på betydningen av det sosiale/sosiale nettverk hos den enkelte aktør. Dette blir brukt fordi vi ønsker i tillegg til å se på samhandling under Covid-19 og også knytte inn nettverk og betydningen av dette for individer. Relevansen til dette er grunnlagt i at når det er studenter vi intervjuer, så er dette individer ofte uten pre eksisterende nettverk i kontekst av universitetet. Derfor er det relevant å se på betydningen av nettverk for studenter mtp. både det sosiale, men også eventuelt sammenhengen mellom læring (definert av oss som tilegning av ny fagkunnskap) og sosialt.

2.2 Redegjørelse for teori og begreper

2.2.1 Goffman og mikrointeraksjonisme

Som hovedfokus i vår teori og begrepsutredelse tar vi for oss begreper fra Erving Goffman og hans teori. Vi har valgt å bruke 3 begreper:

1. Samhandlingsordenen hvor annerledes roller skaper annerledes samhandlingsordener. Dette fordi ansikt-til-ansikt samhandling foregår under rammene som Covid-19 setter på scenen (oss). Ved å ta i bruk samhandlingsordenen åpner vi for å se på sosiale situasjoner, som er karakterisert av å befinne seg mellom enkeltaktøren og større sosiale strukturer (Aakvaag, 2008, s. 72).

Goffman forklarer samhandlingsordenen selv i (Goffman, 1982, s. 2), her utdyper han om hvordan all handling skjer i det han kaller ansikt til ansikt interaksjon; «It is a fact of our human condition that [...], our doings are likely to be [...] *socially situated*». Slik må en forstå at menneskelig samhandling, som forutsatt i både tid og rom (Goffman, 1982, s. 3), tar sted i en sosial situasjon. Videre forklares det at nødvendigheten for sosial samhandling kan eksistere som, et *a priori* aksiom, for menneskelig eksistens. Slik at gjennom ansikt-til-ansikt

samhandlingen kan aktører seg imellom, gjennom en delt, felles og implisitt åpenbaring av det faktum at det er nødvendig, komme til en felles situasjonsdefinisjon. Gjennom f.eks. språket blir denne felles forståelsen formidlet slik at handling kan i det hele tatt ta sted. For eksisterer det ikke en felles definisjonsforståelse eksisterer det heller ikke grunn for samhandling (da kan en likeså godt gå til krig, for å sette det på spissen) (Goffman, 1982, s. 6).

For vår oppgave blir dette spesielt relevant for situasjonsdefinisjonen. I lys av Covid-19 er det helt nødvendig at alle aktører har denne felles situasjonsdefinisjonen om en ønsker å opprettholde de tiltak som har blitt satt i verk i Norge. Samfunnet i seg selv kan bli sett på i følge Goffman som en løst sammensatt kjede av slike samhandlinger nevnt (Aakvaag, 2008, s. 72), skal derfor samfunnet operere på hvilken som helst godkjent/effektiv måte blir det også helt nødvendig å ha en samhandlingsorden under Covid-19. Goffman definerer sosial kontakt som: når en person kommer inn til en annen persons «response presence» (Goffman, 1982, s. 6), derfor kan en se på sosial kontakt under Covid-19 i lys av en slik definisjon. Nettopp fordi en må tilpasse sin opptreden til enhver tid en er i tilstedeværelse av andre, responsradiusen for «tilstedeværelse» kan være en forbipasserende, en på bussen, medstudenten en ser i kantinekøen osv.

For å kort knytte sosial samhandlings ordenen til sosial struktur, kan en se på hvordan ulike samhandlingsordener, bestående av ulike personpar (student-foreleser, far-sønn, voksen-ung, voksen-voksen, gammel-ung, deg-fremmed osv.), skaper ulike sosiale verdener. Disse parene kan igjen bli påvirket av politisk styring (som for oss er Covid restriksjoner), eller sosial struktur generelt, nettopp fordi det er en grense på hvor mange *tatt for gitt* antagelser en kan gjøre om en fremmed person (Goffman, 1982, s. 12), slik kan dette hullet bli fylt av større struktur (f.eks. hvordan spørsmålet og ansvaret om maskebruk blir vedtatt politisk).

Samhandling eksisterer derfor i all deler av det sosiale livet til aktører. Mellom aktørene oppstår selve situasjonen og det er ut ifra denne sosial virkelighet, bestående av flere slike sosiale situasjoner, samfunnet «*in toto*» springer frem. For å ta neste steg er det derfor nødvendig å se på rammebetingelsene til sosial samhandling, nemlig definisjon av situasjonen.

2. Definisjonen av situasjonen for å definere de nye sosiale situasjons rammene under Covid-19. Dette for å se om det eksisterer en «felles definisjon av situasjonen» (Aakvaag, 2008, s. 73). En felles situasjonsforståelse er nødvendig for å opprettholde sosial samhandling, slik at vi kan svare på spørsmålet (tenkt i kontekst av vår oppgave): Hvilke «roller» har vi når ytre strukturer påvirker situasjonsdefinisjonene våre? Det kan ofte bli tatt for gitt hvilke rammer som blir tillagt

den enkelte situasjon, men skal en analysere en situasjon mener Goffman det vil være nødvendig å gjøre dette «fra utsiden inn» (Collins, 1994, s. 75). Derfor er situasjonsrammene en nødvendig variabel å ta i betraktning når en skal analysere en gitt sosial situasjon.

Hva bestemmer så rammene i kontekst av oppgaven vår? Det blir presentert 3 punkter for å bestemme dette; Den fysiske verden, den sosiale økologien og den institusjonelle setting (Collins, 1994, s. 75).

Først kommer den fysiske rammeforklaringen; Den mentale kontekst rammen som handling skjer innad i er alltid ankret i en fysisk verden (Collins, 1994, s. 76). Slik kan vi forstå at handling skjer i rammene av de *fysiske* omgivelsene som omgir oss, og i kontekst av dem. Derfor må handling bli forstått ut ifra hvilke fysiske rammer hver situasjon har, for vår oppgave blir dette relevant ettersom Covid-19 restriksjoner endrer den fysiske verden for studenter. Dette fordi det blir lagt vekt på at handling skjer i en partikulær kontekst, slik at en samtale på UiS er farget av andre omgivelser kontra en samtale på treningssenteret (Collins, 1994, s. 76).

Den sosiale økologien blir forklart gjennom at vi til enhver tid er klar over vår sosiale omgivelse, slik at selv de personene som en ikke har direkte kontakt med på en «scene» allikevel har innvirkning på «miljøet». Dette setter også rammer på handling ettersom vi til enhver tid er oppmerksomme på at alle aktører potensielt kan være farlige *og* av nytte (Collins, 1994, s. 77). Hva dette betyr for Covid-19 kommer åpenbart frem i form av at det sosiale økosystemet har en sykdom eller «virus» i seg både metaforisk og fysisk, en kan tenke at dette skaper handlingsbarrierer for sosial kontakt og nærvær. Nettopp fordi de fysiske kroppene til de rundt deg blir sett på som den basis all sosial tale tar sted rundt og med (Collins, 1994, s. 77).

Til sist har vi den institusjonelle setting, kort beskrevet er dette når situasjonsrammene blir styrt av institusjonelle rammebetingelser. Slik som forelesningen, der det er tydelig satt opp et podium hvor én person snakker om gangen. Som forklart «casual conversation does not escape the institutional model» (Collins, 1994, s. 78), dette er fordi en fri samtale mellom studenter f.eks. skjer *vekk i fra* institusjonen og derfor tar sted i forhold til, det oppstår en motsetning.

Ved hjelp av disse rammene ovenfor vil vi kunne definere en situasjons langs 3 forskjellige dimensjoner. En ser slik at selv en enkel samtale, om analysert utenfra, opererer inn under mange ulike variabler som må bli tatt i betraktning i en endelig analyse. Det vil nok ikke alltid være mulig å få med seg alt, men i vår oppgave synes det passende og bruke dette som utgangspunkt i å definere situasjonen.

3. Dramaturgisk selvrepresentasjon for å se på hvordan scenen ser ut når aktører driver med ansikt-til-ansikt samhandling under Covid-19. Med dette begrepet trekker vi frem teateranalogien til Goffman (Aakvaag, 2008, s. 75). Nærmere bestemt ønsker vi svar på; hvilke roller spiller vi, hvordan ser scenen ut og hva inntrykk gjør vi for publikum under Covid-19. Et viktig element er hvordan gjennom den dramaturgiske selvrepresentasjonen vi prøver å oppnå «gjennomslag for en ønsket situasjonsdefinisjon» (Aakvaag, 2008, s. 75) og (Goffmann, 2014, s. 197). Tolket betyr dette at som aktører ønsker vi selv å fremprovosere ulike situasjonsdefinisjoner etter hva vi selv ønsker å oppnå hos «publikum». Dette kan f.eks. være å bli ansett som anstendige personer som bruker munnbind der det er påkrevd uten å lage trøbbel. Som (Goffmann, 2014, s. 199) selv beskriver «Dette dramaturgiske perspektiv kan [...] brukes som en analyses sluttpunkt». Altså er det i øyeblikket situasjonen blir opplevd at aktører presenterer seg selv og også derfor samhandler og setter definisjonsrammer.

Goffman forklarer hvordan skjæringen mellom dramaturgien og de kulturelle perspektiv er viktig, dette fordi det er nettopp her overholdelsen av moralnormer tar sted (Goffmann, 2014, s. 200). Med andre ord; de kulturelle institusjoner setter moralske rammer på hvordan aktører kan definere situasjoner, og derfor springer det fra dette også frem kulturelt aksepterte handlingsalternativ. Spesielt relevant for vår oppgave blir dette ved å knytte opp de strukturelle handlingsrammene covid-19 setter på strukturen sammen med aktørers moralske opplevelse av daglige handlingsvalg.

For å slutte av det vi ønsker å bruke av Goffman vil vi til sist nevne det (Goffmann, 2014, s. 209) kalte «Personen som opptredende»; Det blir beskrevet at aktøren som opererer på scenen også er i stand til å lære. Ved egenskap å være et menneske har en frykt og ønske om hvordan din opptreden blir tolket av publikum. Det er jo ikke behagelig å bryte sin opptreden på grunn av en feil, slik som det også er ønskelig å overholde de forventninger publikum ønsker av deg. Ved å sette seg inn i en rolle trekker en på nettopp disse karakteristika og i den prosess også lærer en. Slik kan menneskelig tilpasningsevne for sosiale situasjoner bli presentert og anvendt for og se hvordan aktører har personlig håndtert de nye opptredener under Covid-19.

2.2.2 Nettverk og «Weak and strong ties»

Definisjonen som blir gitt for å bedømme om et «tie» (bånd) er svakt eller sterkt er: «the strength of a tie is a combination of the amount of time, the emotional intensity, the intimacy, and the reciprocal services which characterize the tie» (Granovetter, 1973, s. 1361). Videre i artikkelen ser vi at en kan utvide begrepene nevnt til også å inkludere sosiale nettverk, slik at sterke bånd blir det tette nettverket til en aktør og de svake et mindre tett nettverk (Granovetter, 1973, s.

1370). Viktigheten av å holde på «weak ties» blir også knyttet opp mot informasjons og idé flyt, slik at fra et individuelt perspektiv blir det viktig å bevare disse svake båndene i sine lokale nettverk for å maksimere flyten av tilgjengelig informasjon (Granovetter, 1973, s. 1373). Slik knyttes begrepene sammen til å danne vår definisjon av nettverk. Nettverkene til våre informanter blir sett på slik: sterke og svake bånd blir normative begreper som beskriver hvor nærme eller tett respondenten er fra andre aktører i et gitt nettverk (i vår case, på UiS), samt nettverks innehavende evne til å utveksle informasjon .

For vår oppgave er dette relevant ettersom vi vil knytte det opp mot den opplevde sosiale situasjonen under Covid-19 og se om dette har hatt innvirkning på respondentene våre sine nettverksmuligheter. Av interesse er det og å gjøre seg klar på viktigheten av interpersonale og nettverks bånd, slik at aktører både får formidlet informasjon gjennom f.eks. «weak ties», men også fyllet det sosiale aspektet av studenttilværelsen gjennom mer «strong ties». For å knytte dette opp til øvrig teori ser vi for oss å integrere «weak» og «strong ties» inn til teater metaforen, som også har et hierarki av nivåer (en kan tolke frontstage og backstage som normative tilnærminger), slik at de samhandlingssituasjoner som foregår mer på backstage samtidig skjer mellom aktører med mer intime «strong ties» (Collins, 1994, s. 71).

2.3 Hvorfor valgte vi denne teoriretningen?

Gjennom denne skildringen av teori har vi prøvd å knytte opp ulike begreper inn i et teoretisk rammeverk vi kan bruke i oppgaven. Målet vil være å anvende de ulike begrepene på svarene som blir gitt av våre respondenter slik at vi kan knytte teorien opp mot vårt materiale. Materialet kommer i form av kvalitativ datainnsamling, eller «tekst» (Aakvaag, 2008, s. 16), og befinner seg derved nærme den empiriske polen av sosiologisk teori. Videre er det gjennom kvalitativ metode vi ønsker å knytte de begreper vi har valgt opp mot empirien, slik at vi danner et bilde av våre respondenters forståelse og «meningsopplevelse» under Covid-19 (Aakvaag, 2008, s. 24). Vi kommer derfor litt inn på generaliserende teori, men i vår oppgaves omfang blir det ikke en høy grad av abstraksjon. Derfor blir det å tolke våre respondenters individuelle opplevelse og mening begrenset i tid og rom av Covid-19 og studenttilværelsen, dette ved hjelp av de begreper vi putter empirien inn i, som presentert ovenfor. Derfor blir spørsmålene vi stiller av utdypende og kvalitativ natur, vi vil ikke spør om høyere abstraksjonsnivå enn den individuelle opplevelse.

3.0 Metode

3.1 Innledning metode

Vår undersøkelse har blitt foretatt på studenter ved UiS. UiS er vårt eget universitet og ettersom oppgaven går ut på å se individets opplevelse av covid ser vi på UiS som en akseptabel plass å hente inn våre respondenter. Vi har satt søkelys på opplevelsen til studenter ved UiS fordi det fyller ut problemstillingen vår. Ved opplevelse tenker vi mer konkret på den sosiale opplevelsen, og hvordan dette eventuelt blir knyttet opp til følelsen av læring og opp til nettverk. Grunnen til at vi velger 3 respondenter fra 2 ulike studieretninger er fordi vi ønsker å se om forskjeller i opplevelsen til studenter eksisterer eller ikke også på bakgrunn av studievalg, derfor så vi det som mest effektivt å velge de retningene som lignet minst på hverandre.

3.2 Valg av metode

Vi bruker kvalitativ metode for å tilegne oss relevant empiri, dette vil bli gjort gjennom semistrukturerte/halvstrukturert intervju. Vi ønsker å se på hvordan ulike grupper studenter på UiS har håndtert og blitt påvirket av Covid-19 situasjonen som tok sted i 2020. Vi vil bruke strategisk utvalg for å finne våre intervju respondenter.

Relevant for vår problemstilling blir å se på enkelte studenters sosiale erfaringer under Covid-19. For å få tak i våre respondenter brukte vi snøballutvalg, dette gir oss respondenter som er relevant for vår problemstilling (Bryman, 2016, s. 415). Vi brukte initialt to bekjente kontakter, der en studerte som ingeniør og en helse relatert studie (Spesifikt studie tilbakeholder vi på grunn av personvern). Dette ble gjort siden vi spesifikt ville ha respondenter fra to vidt forskjellige studier, og slik se om det oppstår ulikheter i dataen mellom de nettverkene vi får innblikk i (Bryman, 2016, s. 415). Siden vi har valgt å bruke snøballutvalg trenger vi at de initiale informantene kan introdusere eller anbefale oss til andre informanter, man må være oppmerksom på at de kan anbefale respondenter som likner på seg selv eller er enig med dem. (Repstad, 2007, s.57)

Siden vi har begrenset oss til et universitet vil empirien vi tilegner oss måtte bli sett i kontekst av hvordan UiS er. Av den grunn vil en ikke uten videre kunne generalisere til andre universiteter, høyskoler eller andre utdanningsinstitusjoner.

3.3 Intervju som metode

En av grunnen til vi har valgt kvalitativ intervju er grunnet at vi er interessert i respondentene våre sin sosiale opplevelse som student ved UiS under Covid-19 pandemien. Bryman poengtere

at kvalitative intervju er mer interessert i respondentens sitt syn enn i kvantitativ forskning og at det er to hovedtyper av kvalitativt intervju, det ustrukturerte intervjuet og semi-strukturerte intervjuet (Bryman, 2016, s. 466). For å få tak i data angående temaet vårt benyttet vi oss av semistrukturerte intervju. Det at vi benytter oss av kvalitative intervju gjør det mulig å gå utenfor intervjuguiden vår. Det gjør det mulig å stille nye spørsmål og oppfølgingsspørsmål ut ifra respondentenes svar (Bryman, 2016, s. 467). Siden vi har valgt å ha om enkelt individers sosiale opplevelse av Covid-19 ved Universitet, følte vi det var viktig og nyttig å benytte oss av semi-strukturerte intervju slik at vi fikk et mer heldekkende innblikk i respondentens opplevelse. Det at vi bruker semi-strukturerte intervju gjør at vi kan benytte oss av intervjuguiden som et referansepunkt. Hvor vi har mulighet for å la intervjuet gå i den retningen som respondenten velger med sine svar, samtidig som man bruker intervjuguiden for å skifte tema og holde en rød tråd gjennom intervjuet (Bryman, 2016, s. 468).

3.4 Intervjuguide

Semi-strukturert intervju ble som forklart valgt for å få en fleksibel tilnærming til innhenting av data, ettersom vi har spesifikke spørsmål vi ønsker svar på (Bryman, 2016, s. 469), men der det er rom for refleksjon hos respondenten. For å oppnå dette brukte vi en intervjuguide bestående av 8 hovedspørsmål, der utdypningsspørsmål var skrevet opp dersom vi trengte mer informasjon rundt et spørsmål. Når vi genererte våre spørsmål, gjorde vi dette ut ifra anbefalingene av type kvalitative spørsmål i (Bryman, 2016, ss. 473-475), blir her vist til forskjellige typer spørsmål og tre stadier av spørsmål; initial «open-ended question», «intermediate question» og «ending question». Det ble også vist til ni kategorier av spørsmål, som eksempel ble «Nr. 8. silence» brukt av oss, men ikke skrevet ned i guiden vår. Når spørsmålene i intervjuguiden skiftet tema brukte vi «structuring question», uten å notere det i intervjuguiden, f.eks. «I would now like to move on to a different topic» (Bryman, 2016, s.475).

Her vil vi gi et par eksempler på hvilket typer spørsmål vi har brukt i intervjuguiden, og hvor vi vil plassere dem i de typene og stadiene som Bryman har skrevet om. F.eks. er det første spørsmålet vi stiller: «Hvordan har ditt sosiale liv blitt påvirket av Covid-19», som faller inn i det første stadiet kalt «initial open-ended question». De fleste spørsmålene vår er innenfor stadiet som kalles «intermediate question», Bryman nevner spørsmål som «hvordan følte du?», «Hvilke umiddelbare konsekvenser har dette hatt på deg?» og «Hva liker du mest/minst» (Bryman, 2016, s.475) som eksempel på «intermediate questions». Et av spørsmålene vi stiller

er «Hvordan er muligheten for å holde kontakt/sosialiseres med dine medstudenter», dette spørsmålet faller inn under stadiet «intermediate question». Bryman skriver at de fleste spørsmål i en intervjuguide vil være av «intermediate kind», men at i praksis er det sannsynlig at stadiene overlapper hverandre.

Vi har også benyttet oss av «Probing questions» som Bryman forklarer slik « [...] following up what been said through direct questioning, such as “Could you say some about that?” » (Bryman, 2016, s,473). Der har vi først brukt spørsmålet «Hvordan er din bosituasjon, med det tenker vi på kollektiv, leilighet eller bor du med familie?» før vi har benyttet oss av «probing» spørsmålet «Sosialiserer du deg med de du bor med?».

En av typene som vi har brukt er «Direct questions», eksempel på spørsmål fra denne typen er «Do you find it easy to keep smiling when serving customers?» (Bryman, 2016, s,475). Spørsmålene innenfor denne kategorien er direkte, derfor er sannsynligheten liten for at respondentene kan misforstå spørsmålet. Eksempel på direkte spørsmål fra vår intervjuguide «Har du opplevd noen nye måter for sosial samhandling under pandemien?».

Ut av de ulike spørsmåls typene og stadiene som Bryman nevner har vi benyttet oss av flere enn det som er blitt nevnt i oppgaven. Vi vil påstå at ikke alle spørsmålene våre kan bli plassert i de ulike typene og stadiene som Bryman nevner, men at de overlapper de ulike typene og stadiene.

3.5 Endringer underveis

Som en del av metoden utførte vi to pilot intervju, gjennomført som anbefalt i (Bryman, 2016, s. 472) og (Neuman, 2006, s. 267). Dette var delvis for å få en tilbakemelding og delvis for å forberede oss selv på hvordan det er å stille som intervjuer. Tilbakemeldingene vi fikk samt våre egne erfaringer ble notert og brukt til videre formulering av intervju spørsmål. For å gjøre dette bruke vi notater fra intervjuene samt at pilot intervjuene var av mer fragmentert natur, det ble f.eks. avbrutt underveis for mer overordnet diskusjon av spørsmål. Både før og mens vi gjennomførte pilot intervjuene fikk vi testet og utviklet vår kompetanse med diktafon og notering.

Det kom fort frem i pilot intervjuene og samtale med veileder at antall spørsmål ble for omfattende for et semistrukturert intervju. Vi bestemte derfor for å reformulere deler av intervjuguiden vår. Spesifikt så kuttet vi ut eller reformulerte spørsmål som var av ja/nei natur, og begrenset oss til spørsmål vedrørende den sosiale opplevelsen under Covid-19. Vi hadde

tidligere delt spørsmålene opp i ulike temaer (struktur, sosialt, undervisning), dette ble slått sammen til spørsmål som gjelder det sosiale, i håp om å bedre den indre validiteten (Neuman, 2006, s. 267).

3.5.1 Utvalg

Vi har valgt å ha seks respondenter, hvor vi har tre respondenter fra hver studieretning. Vi er interessert i å ha like mange enheter fra de ulike studieretningene, dette er grunnet i at vi skal ha en komparativ studie hvor vi vil ha et jevnt utvalg av respondenter. Det er et relativt lite utvalg på 6 respondenter vi har valgt å bruke, det medfører at vår konklusjon blir begrenset i evnen til å generalisere opp, men heller at vi holder fokuset på individet og går i dybden. Dette er et forsøk på å gjøre svakheten av et lite utvalg til en styrke.

Siden vi skal ha en komparativ studie hvor vi skal se på to ulike studieretninger ved UiS, har vi valgt at vi skal bruke et strategisk utvalg for å finne våre respondenter. Et strategisk utvalg inneholder få enheter som trekkes fra et univers av ulik størrelse (Grønmo, 2021). Vi skal ha få enheter fra de to ulike universene, ettersom disse to universene er svært spesifikke og dermed trenger vi ikke flere enheter enn tre fra hvert univers.

Under strategisk utvalg finner vi snøballutvalg, vi valgte å bruke snøballutvalg som metoden for å finne nye respondenter til vår studie. Innenfor snøballutvalg velges den første respondenten ut, den bes om å foreslå andre respondenter som skal inkluderes i utvalget. Dette fortsetter helt til utvalget ansees som stort nok (Grønmo, 2021) og (Repstad, 2007, s. 57). Dette er grunnen til vi valgte snøballutvalg, vi har kjennskap til aktører innenfor de to ulike studieretningene. Disse aktørene fungerte som døråpnere for oss inn i de ulike studieretningene/universene, ved å gi oss nye aktører som vi kunne ha med i utvalget vårt. Forskningsområdet vi har valgt oss ut er så innskrenket at et større utvalg enn det vi har ikke er av interesse for studiet.

3.6 Gjennomføring av intervju

Vi benyttet oss av bekjente innenfor de to valgte studieretningene som kontaktpersoner for de første respondentene våre. Vi brukte også disse kontaktpersonene som respondenter til pilotintervjuene våre. I ettertid av dette fikk vi kontaktpersonene våre til å henvende oss til de endelige respondentene. Når vi kom i kontakt med respondentene sendte vi en melding med informasjon hvor vi forklarte temaet og problemstillingen i intervjuet vårt. Vi forklarte også at det var helt frivillig å delta i intervjuet.

Når vi møtte respondentene våre valgte vi å forklare de ulike oppgavene vi som intervjuere skulle ha. Videre gikk vi gjennom samtykke skjemaet som vi hadde laget, i henhold til malen som vi hadde mottatt fra UiS. Vi gikk gjennom alle punktene i skjemaet, og skrev under på to skjemaer, hvor respondenten fikk beholde en kopi med kontaktinformasjon. I starten av intervjuet gikk vi nok en gang gjennom hva intervjuet handlet om, og hva problemstillingen vår er. Vi forklarte til respondentene at de skulle få så mye tid de ville til å reflektere og tenke over spørsmålet før de trengte å svare. Intervjuguiden vi benyttet oss av inneholdt ulike typer spørsmål, som lukkede spørsmål med oppfølgingsspørsmål og åpne spørsmål. Intervjuguiden inneholder spørsmål av varierende karakter, slik at respondenten og vi fikk et gjennomgående innblikk i opplevelsen og så godt materiale som mulig.

3.6.1 Sted for intervju

Repstad skriver stedsvalget kan ha innvirkning på om intervjuet blir vellykket, at man bør velge et sted som er «nøytralt» eller et sted hvor respondentene føler seg hjemme (Repstad, 2006, s.86). Vi har derfor gitt respondentene valg i hvor intervjuet skal gjennomføres, og endte opp med å besøke fire av respondentene i deres egent hjem. De resterende respondentene ble intervjuet ved Universitet på grupperom.

3.6.2 Oppgavefordeling

Vi valgte å dele inn arbeidsoppgaven likt, vi gjorde tre intervju hver og noterte tre ganger hver. Slik fikk begge muligheten til å prøve seg på å intervju Vi hadde en som tok notater, og en som gjennomførte intervjuet. Den person som noterte skrev aktivt ned nøkkelord/koder som ble anvendt i behandlingen av materialet og formulerte oppfølgingsspørsmål som eventuelt ble stilt til respondenten i slutten av intervjuprosessen. Intervjueren deltok aktivt i samtale med respondenten og kom med oppfølgingsspørsmål til hva respondenten forteller (Bryman, 2016, s. 479). Når vi var ferdig med et intervju valgte vi å transkribere det snarest etter vi hadde forlatt respondentene, slik at det var ferskt i minnet når vi gikk gjennom det sammen.

3.7 Validitet og reliabilitet

Repstad definerer reliabilitet slik «Reliabilitet har gjerne blitt oversatt til norsk med pålitelighet. Det handler om hvor presis og gode måleinstrumentene er, hvor pålitelige og presise informasjon vi har fått, og om vi har greit å gjennomføre analysen uten feil og mangler.» (Repstad, 2006, s. 134).

Vi mener at informasjonen som vi har samlet er pålitelig av flere grunner. Det at vi aktivt brukte personer vi har kjennskap til innenfor de ulike studieretningene som døråpnere for å finne

respondenter innenfor valgte studieretninger, gjør at svarene som vi har fått fra respondentene våre er presis informasjon som er pålitelig i forhold til problemstillingen. En annen grunn til at vi mener at dataen vi har samlet inn er pålitelig er at vi benyttet oss av lydopptak, notering og deltagelse under intervjuene våre. Etter hvert av intervjuene har vi valgt å transkribere med en gang vi var ferdig slik at vi minimerte sjansen for tap av data. «Dersom vi i en kvalitativ undersøkelse for eksempel oppdager etter et nøkkelintervju at lydopptakeren ikke fungerte, slik at vi noe uforberedt er nødt til å rekonstruere intervjuet etter hukommelsen, kan vi risikere at det går utover reliabiliteten [...]» (Repstad, 2006, s.134)

(Neuman, 2006, s.188) skriver at perfekt reliabilitet og validitet er nærmest umulig oppnå, men at i stedet er et ideale man skal streve mot i forskning. Det at problemstillingen vår omhandler sosialt liv og at vi har benyttet oss av det utvalget vi har gjort med snøballutvalg. Gjør at påliteligheten til utvalget kan ha blitt komprimert, ettersom det er lite sannsynlig at respondentene vil ha henvendt oss til medstudenter som ikke er innenfor samme nettverk eller som ikke deltar i det sosiale liv.

«Validitet oversettes ofte med gyldighet, [...]Kaster våre empiriske undersøkelser faktisk lys over den problemstilling vi har ønsket å belyse?» (Repstad, 2006, s.134). Ut ifra det Repstad skriver om hvordan empirisk undersøkelse kaster lys over den aktuelle problemstillingen, vil vi si at det at våre respondenter går innenfor de to ulike studieretningen som vi har valgt ut å fokusere på i vår problemstilling, gjør at de kan gi oss data som er egnet til å besvare vår problemstilling. Dermed mener vi at empirien som blir samlet inn fra respondentene er gyldig for å besvare vår problemstilling.

3.8 Etiske betraktninger

3.8.1 Personvern og anonymitet

Deltakerne i undersøkelsen blir anonymisert, det vil si at studentens navn, kjønn, direkte studieretning osv. ikke vil være av interesse for oss og derfor ikke notert ned eller spurt om. Vi spør også om at våre respondenter ikke oppgir navn på forelesere eller spesifikke personer, om dette likevel blir gjort erstattes navnene med pseudonymer. Det er informasjon som vi mener ikke er relevant for problemstillingen. Vi gjør en studie der vi ser på to ulike studieretninger, men istedenfor å nevne spesifikke retning så går vi et nivå opp. Dette innebærer at nøyaktig studie blir sensurert og vi bruker fellesbetegnelsen «helsestudie» for alle studieretninger i helse og sosial sektor og «ingeniørstudie» for alle studieretninger som går under generell ingeniør utdanning.

Ved hvert av de seks intervjuene vi har gjort har vi spurt om tillatelse til å bruke diktafon for å samle inn data. Under intervjuene har vi gjort båndopptak ved hjelp av en digital diktafon, lydfilene ble lagret lokalt på diktafonen som ikke har trådløse tilkoblings løsninger. Dette er grunnet i at lydopptak regnes som personopplysninger, som nevnt hos NSD (Norsk senter for forskningsdata, u.d.), opptakene ble slettet etter at vi gjennomførte transkripsjonen.

3.8.2 Informert samtykke

Før hvert intervju tok plass delte vi til hver respondent ut et skriv med informasjon om oppgaven vår (som ble gitt ut til oss av fakultetet i form av en mal vi fylte ut i henhold til oppgaven vår). I skrevet forklarte vi kort oppgavens omfang og hvilke opplysninger vi lagrer om den enkelte. Vi gikk også gjennom hele dokumentet med respondent og forklarte hva vi var ute etter med intervjuet. Vi forklarte de ulike rettighetene de har som respondent til vår oppgave. Informert samtykke skjemaet som vi har benyttet oss av er en godkjent mal som universitet har søkt inn til Norsk samfunnsvitenskapelige datatjeneste (NSD) om å bruke. Ettersom vi ikke skal innhente personopplysninger om respondenten, mer enn hvilke studieretning de går, har vi hatt muligheten til å benytte oss av det. Dataen vi har innsamlet under intervjuene og som er blitt transkribert vil bli slettet innen 30.06.2021, som skrevet i samtykkeskjemaet. Hver av respondentene har fått beholde en kopi av dette samtykkeskjemaet, slik at om de skulle endre mening om å delta i oppgaven vår kan de ta kontakt med oss. Eller ta kontakt med fakultetet vårt for å bli fjernet i det tilfelle at de føler ubehag med å ta kontakt med oss for å bli fjernet.

3.9 Material analyse

Vi kodet vårt materiale ved hjelp av teoretisk koding (Bryman, 2016, ss. 574-575), slik fikk vi et helhetlig og sammensatt tolknings narrativ til å se vårt materiale gjennom (nettverk, samhandling, medstudenter), videre utviklet vi sammen med teorien vår avgrensning til overordnede tema og hypotese som vi analyserte materialet gjennom. Vi brukte derfor tidligere eksisterende teori for å lage rammeverket som materiellet vårt ville bli kategorisert og tolket gjennom. Vi hadde ikke tid eller ressurser til å gjøre en fullstendig analytisk deduksjon (Bryman, 2016, s. 571), men en testing av hypotese og videre postulering så vi oss fornøyd med. Samt å bruke «grounded theory» og komme med vår egen teori var heller ikke hensiktsmessig.

4.0 Empiri og drøfting

Vår problemstilling og avgrensning gjør at vi har valgt å dele empirien inn i punkter som vi mener er relevante i forhold til både empirien vi har samlet, men også til å besvare vårt forskningsspørsmål. Punktene som empirien er blitt delt inn i er det vi mener er en del av studenters opplevelse av sosialt liv ved UiS, det som har blitt opplevd av respondentene våre og om der det har vært endringer.

Vi mener at alle punktene har en innvirkning på den sosiale opplevelsen respondentene våre har hatt ved UiS under Covid-19, som innebærer at restriksjoner, samhandling, medstudenter, nettverk og læring er viktige deler av opplevelsen deres. Videre vil vi gjennomgående gjennom empirien knytte det opp mot våre teoretiske rammer slik at vi ikke ender opp med teori løs empiri. Slik ønsker vi å tolke opplevelsen til hver enkelt respondent.

Det vil fra vår side bli gjort et forsøk på å skape en sammenhengende drøfting innenfor de teoretiske rammene vi har satt opp, og slik skape et så heldekkende bilde som mulig. Til slutt vil vi derfor prøve å dra alt sammen slik at vi kan trekke en konklusjon fra den dataen vi har samlet, på grunn av oppgavens mindre omfang blir nok ikke denne konklusjonen sterk eller på et høyt generaliseringsnivå. Det vi derimot kan tilby er og postulere ut ifra denne konklusjon og derfor gi grunnlag for nye tanker om situasjonen og spørsmål videre.

4.1 Presentasjon av respondenter

I utvalget av de initiale respondentene var det et par kriterier vi hadde for at de skulle være relevant for problemstillingen, det var av interesse at de to første respondentene kom fra to ulike studieretninger. Alle våre respondenter er studenter ved UiS, fem av våre respondenter er i deres siste semester av bachelorgraden deres, mens en av respondentene er masterstudent. Det var av interesse for oppgaven vår at respondentene hadde studert ved UiS før Covid-19, og restriksjonene som fulgte. Studentene er fra to ulike studieretninger, disse studieretningene har vi valgt å kalle for helsefag og ingeniørfag (*helsen* og *Ingn*). Alle respondentene er tilflytningsstudenter som bor i kollektiv av ulik størrelse. Alle respondentene har etablerte former for nettverk ved Universitet i forkanten av Covid-19. De befinner seg også innenfor den samme aldersgruppen (20-årene). Slik har respondentene våre opplevd UiS før og etter Covid-19.

4.2 Covid-19 sin påvirkning av det sosialt liv

I starten intervjuene tenkte vi at det var lurt å bruke åpne spørsmål som respondentene kunne få tid til å reflektere over, samt være et godt startpunkt for resten av spørsmålene vi skulle stille.

Spørsmålet vi valgte å starte med var: «Hvordan har ditt sosiale liv blitt påvirket av Covid-19?».

Alle respondentene var enig i at det var store endringer i deres sosiale liv, men det er bare helse1 som nevner; «Det er jo i en negativ retning, det er jo klart at det blir påvirket negativt når man møter færre folk». Helse3 og ing1 sier at deres sosiale liv fortsatt er ganske likt. Helse3 svarer: «Selvfølgelig at man ikke har store sosiale sammenkomster da. Men jeg har vært sosial hele veien, bare med kanskje litt færre folk.».

Det å møte mindre mennesker er en av tingene som alle respondentene våre nevner. Ing2 og 3 sier at det har blitt mindre skole, mindre arbeid med kollokviégrupper og mindre sosialisering med studiegjengene, det har vært vanskelig å generelt bli kjent med medstudenter i Covid-19 perioden. Helse2 forteller oss at det har vært store endringer, at det ikke har vært mulig å bli kjent med nye mennesker, men at den har sosialisert mye med faddergruppen sin.

I lys av vår teori ser vi at «weak and strong» ties betyr mye når det kommer til poenget om færre nye. Som det kommer frem i empirien til alle respondentene i dette spørsmålet, har det vært store endringer som følge av Covid-19, dette blir relevant når det kommer til restriksjoner på samhandlingen og forekomsten av nye «weak ties».

Ut ifra teorien vi har valgt må en ha felles situasjonsdefinisjoner for samhandling, når covid-19 endrer de fysiske (fysisk begrensninger som følge av restriksjoner) og de institusjonelle rammebetingelsene (hva f.eks. UiS velger å tillate på universitetet av kontakt) kan det medføre en generell nedgang i samhandling. Videre argumenterer vi at på grunn av frekvensen av «store sosiale sammenkomster» er mindre, vil det ligge til grunn at introduksjonen av nye «weak ties» i nettverket til hver enkelt respondent, har blitt begrenset. Dette støttes opp av ing1 og ing2, som sier at det har blant annet blitt mindre skole, kollokviégrupper og færre nye studenter. Ing2 repeterer etter oppfølging spørsmål og nevner at restriksjonene har ført til at den er mindre motivert for å jobbe skole siden muligheten for å samarbeid med medstudenter er blitt begrenset. Det er ingeniør studiet som spesifikt nevner en minsket grad av læring som følge av covid-19.

Respondentene våre kommer slik ikke inn i «response presence» til like mange nye aktører og allerede kjente aktører. Også til grunn i det nevnt kan en tenke at nytten av «weak ties», i form av læring, kan ha blitt begrenset som følge av covid-19 hos ing1 og 2. Også at generell samhandling mellom sine egne «strong ties», om ikke begrenset i hvert fall tar sted med en lavere frekvens.

4.2.1 Restriksjoner

Ved hjelp av oppfølging spørsmål trekker vi videre frem restriksjonene som ble lagt på aktører under Covid-19 og dets effekt på samhandling. Vi spurte om det opplevdes ubehagelig å møte opp i kollokviegrupper og gruppetimer ved UiS.

Flertallet av respondentene har ikke følt ubehag med dette av varierte grunner. Ing2 svarte som vist i punktet ovenfor at restriksjonene heller medførte en minsket grad av motivasjon. Ing1 har ikke følt ubehag med dette på grunn av personen ikke har benyttet seg av kollokviegrupper i forkant av Covid-19, helse1 og 3 nevner direkte at de ikke har følt ubehag. Ing3 og Helse2 nevner en følelse av ubehag.

Ing3 svarer: «Ja, blitt mer i det siste etter jeg har vært i karantene så er jeg veldig lite gira på å møte for mye folk.».

Helse2 svarer: «Føler det er litt dumt å gå fem stykker som skal sitte sammen på skolen, mens du kan ikke sitte sammen. Man sitter jo på fem forskjellige bord. Gidder ikke ta så mye plass med mindre jeg må ha noen bøker på biblioteket.».

Unødig stresse den sosiale økologien er et punkt vi vil si både Ing3 og Helse2 trekker frem, der Ing3 føler på et ubehag fordi respondenten selv har opplevd konsekvensene av Covid-19. Vi kan se at Ing3 tar mer hensikt i sin situasjonsdefinisjon etter å selv ha blitt påtvunget en definisjon fra institusjonelt hold. Vi vil dog si at begge respondentene prøver å fremprovosere en bestemt situasjonsdefinisjon. Definisjonen i seg selv forklarer de 2 respondentene ved hjelp av uttrykk som «lite gira på å møte nye folk» og «gidder ikke ta så mye plass», som er følelsesladde uttrykk der respondentene, slik vi tolker, ønsker representere seg selv og kommunisere (Goffmann, 2014, s. 205) at de er ansvarlige aktører i den sosiale økologien.

Som nevnt i teorien om dramaturgisk selvrepresentasjon, setter de kulturelle institusjonene rammer på hva som er og ikke er moralsk riktig, vi vil si dette kommer frem ved de følelses uttrykkene Ing3 og Helse2 respondentene gav ovenfor, og de handlingsvalgene de følte var akseptable. På grunn av relasjonen respondentene har ovenfor andre aktører på universitetet under Covid-19 velger de nye handlingsrammer. Det kan virke som de føler et grunnleggende moralsk ansvar å representere og å opptre som ansvarlige mennesker, i kontekst av situasjonsrammene *de selv* har satt på seg (Goffmann, 2014, s. 200), selv om «inspirasjonen» kanskje kommer fra øvrig struktur og Covid-19. Det alle respondentene gav uttrykk for var en endring av situasjonsdefinisjonene sine, opplevelsen av å være en sosial aktør på universitetet var endret.

4.3 Medstudenter og Samhandling

Som nevnt i problemstillingen nevner vi viktigheten av medstudenter for sosialt velvære, derfor var det interessant å forhøre oss med respondentene våre angående hva en medstudent er for dem? Om de har noen krav til sine medstudenter og hva betydning medstudentene deres har hatt gjennom studieløpet.

På spørsmål om hva en medstudent er, var det flere av respondentene som hadde oppfatningen om at det var noen som var i forelesningene eller en man studerte sammen med. Det ble nevnt at medstudenter var noen man kunne ha sosiale og faglige samtaler med, også at det var en man oppfattet som en venn. Ing3 sitt syn på medstudenter er det eneste som var avvikende fra den oppfatningen nevnt. Ing3 sitt syn er: «En student som også studerer ved UiS, det har ikke noe betydning på hvilke linjer. Visst man er her for å studere og engasjer hverandre så er det en medstudent for min del.», vi vil si respondenten har en bredere definisjon enn de andre.

Når det kom til hvilke krav respondentene hadde ovenfor sine medstudenter, mente flere av respondentene at de skulle være snille, ha godt humør og være åpne for diskusjon av både faglig og sosial natur. Helse3 krevde i tillegg av sine medstudenter at man ble møtt med respekt, og rom for åpenhet, skulle ikke bli dømt ut fra hva man sier, syns og mener. Det skulle være åpenhet for sosial og faglig uenighet blant medstudenter.

4.3.1 Betydning av medstudenter

Vi fikk ulike svar fra respondentene når vi stilte spørsmål angående hvilken betydning medstudenter hadde hatt for dem gjennom studieløpet. Alle respondentene uttrykte at medstudentene deres hadde vært avgjørende for dem gjennom studieløpet, men at det var ulikt grunnlag for hvorfor det var slik. Ing1 forklarte at det var en trygghet i å ha en gruppe med medstudenter som man kunne diskutere fag med, eller få informasjon om praktiske ting som innleveringer. Det at respondenten hadde medstudenter å støtte seg på skapte trygghet. Slik dro Ing1 på den felles situasjonsdefinisjonen som eksisterer blant medstudenter for å øke egen sosial velvære. Samhandlingsparet medstudent-medstudent skaper en sosial virkelighet der aktørene i denne situasjonen dyrker hverandres interesser i kontekst av rammen student. En kan trekke på ramme begrepet «institusjonelle setting», som forklarer at de institusjonelle rammene setter føringer på hvilke typer samtaler som vil ta sted, i eksempelet her var det diskursen av fag (Collins, 1994, ss. 77-78).

Ingeniørfag respondent nr.2 og helsefag respondent nr.2 forklarte at medstudentene deres var hovedgrunnen til at de hadde kommet seg gjennom studiet. Helsefag respondent nr.2 fortalte:

«Altså jeg hadde en litt spesiell situasjon når jeg egentlig ikke skulle begynne på UiS da. Jeg fikk jo bare sånn restplass på grunn av et eller annet som skjedde med navnet mitt, når jeg søkte ved et annet universitet. Da ble jeg lovet plass andre året på det andre universitet, men i og med at jeg fikk et godt nettverk ble jeg jo værende her.»

Det at helse2 og ing2 forteller om hvordan deres medstudenter har hatt påvirkning for at de skal fullføre sitt studieløp, viste at respondentene har funnet en tilhørighet blant deres medstudenter. Vi brukte Granvotter sitt begrep «tie» i teoridelen av oppgaven, et bånd ble definert som: «the strength of a tie is a combination of the amount of time, the emotional intensity, the intimacy, and the reciprocal services which characterize the tie» (Granovetter, 1973, s. 1361). Man kan ha sterke eller svake bånd innenfor sitt nettverk. Denne tilhørigheten som helse2 og Ing2 har med sine medstudenter er bygget opp over studieløpet deres, altså tid, og de gir kreditt til deres medstudenter for at de fullfører studieløpet. Denne kreditt de gir til medstudenter tilsier at de fikk/får følelsesmessig støttet gjennom medstudentene.

Ing3 forklarer at som en sosial person får den energi gjennom å være med folk. Den nevner også at det blir hentet motivasjon til å jobbe med skole og forbedre livet sitt generelt gjennom sine medstudenter. Ved disse utdragene og drøftingen rundt ser en tydeligheten i hvor viktig samhandling er for den sosiale opplevelsen og de positive aspekter som kommer av god samhandling. Om en snur litt på teater metaforen, kan en argumentere, med litt tankeprang, at når respondentene våre sitter i publikum så gir opptreden på scenen energi til dem til en motiverende og gjensidig studiehverdag.

4.3.2 Samhandling/sosialisering

Hvordan pleier så respondentene å samhandle/sosialisere med medstudenter og har de opplevd nye måter for samhandling i løp av pandemien. Når vi stilte spørsmål angående hvilke aktiviteter respondentene pleier å gjøre når de sosialiseres var det ulike svar. En av aktivitetene som var gjenganger hos alle var trening/sport. Helse1 og Ing1 nevnte begge at de brukte mye tid på dataspill, og dette var en måte å sosialiseres med på venner, og at frekvensen var hyppigere nå. Ing3 og Helse2 og 3 forteller at de har brukt mer tid på brettspill med dem i kollektivet deres. Helse3 forklarte at brettspill var en aktivitet som ble assosiert med å være på hyttetur, men hadde nå blitt en del av dens nye hverdag.

Ser en samlet sett dette ut ifra de tidligere svarene i empirien, hvor samhandling tok sted i en lavere/dempet frekvens i noen situasjoner, har det argumentativt gjennom Covid-19 oppstått substitueringer i samhandlingen. Som f.eks. Helse3 forklarer, at en samhandlingsorden

involvert med brettspill tidligere ble karakterisert og sett på som en «hytte» aktivitet, nå tok sted i kollektivet, der de fysiske rammebetingelse for definisjonen før innebar «hytte» nå løsere tillot at dette tok sted i «byen». Her tok det sted en eksplisitt endring i tid og rom for brettspill, men som Helse1 og Ing1 også nevner ble visse (mer fysisk-teknologiske situert ramme på situasjonsdefinisjonen med dataspill) samhandlings aktiviteter hyppigere nå enn før. Felles for alle respondentene som svarte er at de har substituert inn nye og/eller mer former for tidligere tilgjengelige samhandlinger. Derfor kan en tenke at dette er ut ifra ønsket at aktørene er sosiale dyr som faktisk *trenger* å samhandle, samtidig som dette var lettere å gjøre med de mer normativt sterke båndene som det var *tilgang* på.

Vi spurte så spesifikt om respondentene hadde opplevd *nye* måter for samhandling, spesielt med tanke på teknologiske løsninger. Alle utenom to av respondentene hadde ikke opplevd noe nye form for samhandling, bare at det har blitt mer av en type samhandling. Ing2 og 3 hadde begge benyttet seg av programmet Zoom i fritiden, hvor respondent nr.2 forklarer «Er ikke så mye nye måter, men har jobbet en del med skole over zoom. Det har vært helt greit, funker ganske bra.». Mens respondent nr.3 hadde brukt det til å ha å quizkveld og andre konkurranser med venner. Utenom dette var det slik nevnt ovenfor heller en høyere frekvens av allerede eksisterende former for samhandling. Som nevnt i slutten av forrige avsnitt, kan det tenkes også dette er et forsøk hos aktørene å skifte sine situasjonsdefinisjoner, slik at samhandlingen som skjer mellom både «weak» og «strong ties» endrer fysiske rammer. Dramaturgisk driver begge aktørene her med selvrepresentasjon ved hjelp av kommunikasjonsteknologi, som nevnt henger dramaturgien sammen med de kulturelle rammene og tilpasningsevne, slik har aktørene lært å konstruere frem nye situasjonsdefinisjoner og samhandlingsmuligheter.

I intervjuet med helsefag respondentene ledet intervjuene inn til et tema som det ikke gjorde med ingeniørene, temaet var om muligheten for læring gjennom ikke faglige interaksjoner. Helsefag3 fortalte hvor viktig dens medstudenter hadde vært gjennom eksamensperioder og viktig støttespillere når det kom til å studiene. Dette synet på medstudenter ble delt av de andre helse respondentene. Vi ble interessert i å høre om det var mulig for å lære av medstudenter i en ikke faglig interaksjon. Det ble nevnt hos alle helserespondentene at læring utenfor forelesningen og i mer avslappede kontekster var en god måte å «lufte tankene og reflektere over det», som helserespondent nr. 3 sa. Slik nevnte helsefagrespondentene at læring og sosial samhandling var sammenknyttete fenomener.

Ut ifra funnene i empirien påpeker helse respondentene at det er mulighet for læring gjennom ikke faglige interaksjoner med medstudentene deres. De bruker deres allerede etablerte nettverk

innenfor studieretningen for å tilegne seg kunnskap. Som vi etablerte i teoridelen vår, ser vi på nettverk som et hav av «sterke og svake bånd». Gjennom svake bånd kan man maksimere flyten av tilgjengelig informasjonen. I nettverket til respondentene befinner det seg både sterke og svake bånd, som de bruker for å «luften tankene» deres, samt diskutere (reflektere). Slik gjorde helserespondentene det eksplisitt at de hentet kunnskap gjennom sine «weak ties» og diskurs (Granovetter, 1973, ss. 1370-1371), i motsetning der (i vår lille undersøkelse) Ing2 og 3 heller hentet *motivasjon* til å jobbe (som nevnt i kapittel 4.2.1 og 4.3.1). Tolket kan vi si, i kontekst av problemstillingen, at forskjellen mellom studiene ligger mer i *bruken* av nettverkene.

4.4 Å bygge et nettverk

To av respondentene våre i pilotintervjuet svarte at de bor med medstudenter fra faddergruppen. Derfor valgte vi å stille spørsmål angående om respondentene deltok i fadderuken, og om dem holdt på relasjoner fra fadderuken. Vi har valgt å se på fadderuken som en nettverksbyggende aktivitet. Vi stilte spørsmål om hvordan respondentene pleier å bygge bekjentskap til andre, og om de har bygget noen nye bekjentskap under pandemien.

Alle respondentene hadde deltatt i fadderuken når de var nye ved Universitet. De ble deretter spurt om de hadde dratt nytte av fadderuken senere i studiet og om de holdt på noen av de sosiale kontaktene/nettverkene som de bygget i fadderuken. Respondentene fra både ingeniørfaget og helsefaget forteller at fadderuken var essensiell for å etablere tidlig nettverk. Ing2 forteller: «Blir alltid kjent med nye folk i fadderuken, det er fint å bli kjent med noen eldre studenter, og folk litt på tvers av de forskjellige linjene. Det er veldig viktig faktisk.». Ing1 trodde at studenter som ikke hadde fått gjennomgått fadderuken vil ha det veldig vanskelig med å skape samme nettverk som det respondenten selv hadde gjort. Dette grunnet respondenten i «Fadderuken var så bra for det. For da møter man så mange likesinnet som også prøver å etablere seg på en måte.». Når helsefag respondent nr.1 ble stilt dette spørsmålet svarte den at de medstudentene som var nærmest var studentene som hadde vært i faddergruppen fra starten av studiet.

Slik det er vist i empirien ovenfor vil vi argumentere at fadderuken kan bli sett på som en designet situasjon der studenter skal kunne få muligheten til nettverksetablering. Dette blir gjort nettopp gjennom slik Ing1 forklarte det. Det er likesinnete aktører på scenen, der både de fysiske, sosial økologiske og den institusjonelle setting legger til rette for en homogen situasjonsdefinisjon blant mange nye og ukjente aktører. Slik kan vi si at samhandlingsordenen «ny student-ny student» springer frem, der de fleste studenter også tilpasser sin dramaturgiske

representasjon for å passe inn i denne ordenen. Derfor legger vi dette til grunn i argumentasjon for å si at fadderuken er en nettverksbyggende situasjon, gjennom denne situasjon blir et «miljø» skapet der aktørene får en egenartet sjanse i studiet til å etablere sine «strong ties» og «weak ties». Dette grunnlagt i at flere respondenter føler de bekjente fra fadderuken er viktige deler av sitt studienettverk. Videre kan en argumentere at en situasjon som fadderuken foregår på en mer «front stage» scene, i og med at du blir plassert med mange nye aktører som du ikke har tidligere personlige bånd til.

Vi stilte respondentene våre spørsmål om de hadde hatt muligheten til å bli kjent med andre studenter under Covid-19. De fleste respondentene forklarte at muligheten for å bygge bekjentskap til andre studenter har vært der, men enkelte av dem har ikke benyttet seg av muligheten til dette. To av ingeniørfag respondentene forteller at de har hatt mulighet og har benyttet seg av den muligheten. Ing1 hadde fått seg kjæreste gjennom sitt nettverk, mens Ing3 hadde bygget bekjentskap til andre studenter gjennom sport og ulike fritidsaktiviteter ute. Helse3 følte den hadde hatt mulighet for å bli kjent med andre studenter, man hadde valgt selv å ikke oppsøke nye studenter fordi respondenten følte seg veletablert nok. Bare Helse1 mente at «situasjonen gjorde det vanskelig» for å bli kjent med nye studenter.

De ulike aktørene vektlegger de ulike rammebetingelse i sin begrunnelse for hvorfor de har eller ikke har blitt kjent med nye folk. Helse1 forklarer at situasjonen altså Covid-19 (restriksjoner) har gjort det vanskelig. Restriksjoner på hvor mange nærkontakter man f.eks. kan ha, dette kommer under institusjonell rammebetingelser. En kan også argumentere for at Ing3 og Helse3 mer brukte den sosiale økologien i sine situasjonsdefinisjoner, begge hadde mulighet til å bli kjent med nye, der en grep muligheten ved å gjøre det ute og den andre avsto. Hos Ing3 kan det også argumenteres for at de fysiske betingelsene ble tatt i betraktning, ettersom det var et valg å gjøre aktiviteter ute. Gjennom våre teoretiske briller så ser vi slik at de ulike respondentene begrunner sine svar ut ifra ulike situasjonsdefinisjons rammer.

Vi fikk inntrykk av at flere av respondentene benytte seg av sitt nettverk for å bygge nye relasjoner, derfor valgte vi å stille et lukket spørsmål angående dette. Inntrykket vi hadde visste seg å stemme, ettersom alle respondentene påpekte at det var gjennom sine allerede etablerte nettverk de møtte nye folk og at det var sjeldent at de valgte å ta kontakt med personer utenfor eget nettverk. Dette er et lukket spørsmål, men bygger sterkt opp mot teorien om «weak og strong ties», slik at vi ser det er gjennom mer normativt «strong ties» respondentene utvider sitt personlige nettverk. Slik *kan* en knytte nettverk opp til samhandling, nettverk kan i hvert fall være én av forutsetningene for det.

5.0 Konklusjon

Målet med denne oppgaven var å se på hvordan Covid-19 kan ha påvirket det sosiale livet til studenter ved UiS, og om ulike studieretninger har hatt lik eller ulik opplevelse av perioden. Vi valgte oss ut temaer som vi mener er deler av et sosialt liv som student. Temaene vi har vektla var medstudent, nettverk og samhandling. Vi har forhørt oss med respondentene våre angående om disse temaene er blitt påvirket av Covid-19. Videre tenkte vi at på tross av de negative kvantitative studiene, så kunne det være interessant komme nærmere aktørenes opplevelse.

Det første temaet som, vi mener, er instrumentalt for en students sosial opplevelse er medstudenten. Ut ifra empirien vi har samlet inn rundt medstudent temaet finner vi ut at enkelte av respondentene har ulike syn på hva en medstudent er, kravene de har til medstudent og hvilken betydning medstudenten har hatt for dem. Den ene respondenten vår ser medstudent som en person som studerer ved samme universitet, mens resten av respondentene mener det er noen innenfor samme studieretning. Når det kom til hvilke krav respondentene hadde til sine medstudenter ble det nevnt at de skal være snille, ha godt humør, være åpen til faglige og sosiale interaksjoner. Der nevner en av respondentene at de forventer respekt og åpenhet fra sine medstudenter.

Det ble nevnt at medstudenter hadde vært av avgjørende betydning for våre respondenter i deres studieløp. Selv om det var enighet i at medstudenten hadde vært avgjørende, så var begrunnelsen for *hvorfor* varierende. Det nevnes at gjennom medstudenten har respondentene funnet tilbørighet og trygghet ved Universitetet. At man får energi og motivasjon til å være en bedre student gjennom medstudentene. Vi så ikke noe klare skiller mellom studieretningen i betydningen av medstudent, krav eller hva en medstudenter er. For respondentene våre deler som oftest det samme synet, men de begrunner dette synet på ulike måter.

Samhandling var et gjennomgående tema for oss i drøftingen, spesielt viktig for oss ble det å se hvordan hadde egentlig samhandling vært under Covid-19? Oppsummert, var det mulig for respondentene å samhandle, selv med de tiltak som var satt til verks. Det som vi heller relativt tydelig så, var endringer i samhandling og kanskje hvordan de enkelte aktørene vektla samhandling. Med dette tenker vi spesielt på hvordan alle aktørene hadde endret sine *samhandlingsmønstre*, enten det var en ny måte å ha kontakt med venner (teknologisk, brettspill, tur osv.) eller at frekvensen og *sted* for samhandling flyttet seg (f.eks. *mer* dataspill, ikke møte 5 personer opp på biblioteket). Gjennomgående knyttet vi dette opp til øvrig teori,

for å forklare hvordan den individuelle aktør handlet og satte definisjonsrammer på sin sosiale virkelighet.

På grunn av omfanget og kunnskapsnivået vårt så er det ikke noe sterkt grunnlag til å trekke veldig store generaliserings konklusjoner fra undersøkelsen. Det vi så spesifikt på samhandling var derimot noe vi vil si var en evne til alle de vi intervjuet til å *tilpasse* sin «opptreden i hverdagen». Kanskje dette sier noe om tilpasningsevnen til aktører, eller hvordan vi selv i Covid-19 situasjoner driver med reparasjonsarbeid (Aakvaag, 2008, s. 74) for å fremstille oss som fungerende? Noe annet vi kanskje har grunnlag for å si er at viktigheten av samhandling var hos alle dem vi intervjuet, men som forklart at fokuset og bruken av samhandling var annerledes mellom studiene.

Som vi så i delen om samhandling var medstudenter og nettverk svært viktige komponenter når det kom til opplevelsen av det å være student. Uten et godt samhandlingsgrunnlag vil vi si det er, ut ifra vår empiri og teori, vanskelig å være student, både i form av sosial velvære, men også når det kommer til læring gjennom student nettverk. Gjennom teorien om «strong» og «weak ties» så vi i vår empiri viktigheten av nettopp dette, men også viktigheten av å bygge et nettverk. Aktørene våre påpekte gjennomgående ganske konkret at det å bygge og bruke nettverk er viktig for samhandling. Derfor vil vi si at nettverk er et godt og viktig samhandlingsgrunnlag.

Ved et lite idé sprang vil vi postulere at viktigheten av nettverk slik definert, gode og klare situasjonsdefinisjoner og evne til å tilpasse seg endringstunge situasjoner som covid-19, er noe alle våre respondenter har måttet gjøre og/eller gjort for individuelt å kunne håndtere Covid-19. Respondentene våre har representert seg selv og satt egne definisjons rammer på ulike situasjoner fra nettverksbygging, betydningen av medstudenter og det sosiale livet deres. Selv ved endrete samhandlingsordener har alle respondentene *vi* snakket med gjennomført sine studier, og vi håper i denne oppgaven det har kommet frem *hvordan* dette opplevdes.

Gjennom vårt teoretiske rammeverk har vi prøvd å gi et lite innblikk i hvordan en aktør generelt handler i ulike situasjoner og betydningen av nettverk, men også hvordan dette eventuelt endret seg under Covid-19. Fikk vi så svart på problemstillingen? Det er som sagt vanskelig å si, men vi vil påstå at vi ikke fant noen vesentlige forskjeller mellom studiene, vi så ikke noen klare «ingeniør studenter» eller «helsestudenter», det vi heller fant og så var aktører og individer som tross en vanskelig hverdag brukte de «redskaper» som tilgjengelig var. Derfor vil vi hypotetisk si at det ikke er avhengig av *hvilket* studie du går, men heller *hvordan* du er som individ som avgjør hvordan du håndterer og tolker en studiehverdag preget av Covid-19.

Referanser

- Bryman, A. (2016). *Social research methods*. Glasgow: Oxford university press.
- Collins, R. (1994). Erving Goffman on Ritual and Solidarity in Social Life. In *The Polity reader in social theory* (pp. 71-78). Cambridge: Polity Press.
- Dalgard, O., Klein, J., & Jensen, H. (2021, Januar 11). *Covid-19*. Retrieved from Store Medisinske Leksikon på snl.no: <https://sml.snl.no/covid-19>
- Folkehelseinstituttet. (2021, Mars 30). *Statistikk koronavirus og covid-19*. Retrieved from Folkehelseinstituttet - FHI: <https://www.fhi.no/sv/smittsomme-sykdommer/corona/dags--og-ukerapporter/dags--og-ukerapporter-om-koronavirus/>
- Folkhalsomyndigheten. (2021, Mars 26). *Senaste covidrapporten: Webområde for Folkhalsomyndigheten*. Retrieved from Webområde for Folkhalsomyndigheten: <https://www.folkhalsomyndigheten.se/folkhalsorapportering-statistik/statistik-a-o/sjukdomsstatistik/covid-19-veckorapporter/senaste-covidrapporten/>
- Goffman, E. (1983). The Interaction Order: American Sociological Association, 1982 Presidential Address. *American Sociological Review*, 48(1), 1-17. doi:10.2307/2095141
- Goffmann, E. (2014). *Vårt rollespill til daglig*. Oslo: PAX Forlag A/S.
- Granovetter, M. (1973). The Strength of Weak Ties. *American Journal of Sociology*, 78(6), 1360-1380. Retrieved April 27, 2021, from <http://www.jstor.org/stable/2776392>
- Grønmo, S. (2021, Mars 1). *Utvalg*. Retrieved from Webområde for store norske leksikon: <https://snl.no/utvalg>
- Neuman, W. (2006). *Social Research methods qualitative and quantitative approaches*. Boston: Pearson Education Inc.
- Norsk senter for forskningsdata. (n.d.). *Hva er personopplysninger: Webområde for NSD*. Retrieved from Webområde for NSD: <https://www.nsd.no/personverntjenester/oppslagsverk-for-personvern-i-forskning/hva-er-personopplysninger>
- Norske Regjering . (2021, Februar 11). *Slik har koronapandemien påvirket studentene: webområde for Norske Regjering*. Retrieved from Webområde for Norske Regjering: <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/studiebarometeret/id2834124/>

Repstad, P. (2007). *Mellom nærhet og distanse kvalitative metoder i samfunnsfag*. Oslo: Universitetsforlaget.

Stavanger Kommune. (2021, April 26). *informasjon om koronavirus: Webområde fra Stavanger Kommune*. Retrieved from Webområde fra Stavanger Kommune: <https://www.stavanger.kommune.no/helse-og-omsorg/informasjon-om-koronavirus/#se-hvilke-regler-som-gjelder>

Torgersen, H. (2021, Januar 22). Fra stryk til A med digital undervisning. NRK. Hentet fra NRK: <https://www.nrk.no/rogaland/studenter-gjor-det-bedre-med-digital-undervisning-1.15322457>

Aakvaag, G. (2008). *Moderne sosiologisk teori*. Oslo: Abstrakt forlag AS.

Intervjuguide

1. **Hvordan har ditt sosiale liv blitt påvirket av Covid-19**
2. **Hva er en medstudent for deg?**
 - 2.1. **Har du noe krav til medstudenter?**
3. **Føler du noe ubehag ved å danne eller/og møte opp i sosiale vennegrupper/kollokviegrupper på universitetet?**
 - 3.1 **Hadde muligheten vært der for å ha kollokviegrupper eller gruppetimer tror du at det ville hatt innvirkning på din læring?**
 - 3.2 **Hvordan er muligheten for å holde kontakt/sosialisere med dine medstudenter?**
4. **Hvordan er din bosituasjon, med det tenker vi på kollektiv, leilighet eller bor du med familie?**
 - 4.1 **Sosialiserer du deg med dem du bor med?**
 - 4.2 **Hvilke aktiviteter finner du på i fritiden?**
5. **Har du opplevd noen nye måter for sosial samhandling under pandemien?**
 - 5.1. **ja- Kan du fortelle litt om hvordan dette foregår?**
 - 5.2. **Hva sosial aktivitet pleier du å gjøre med vennene dine i covid?**
6. **Når du var ny som student deltok du da i fadderuken?**
 - 6.1 **Er dette noe du har dratt nytte for senere i studieåret, holder du enda på de sosiale kontaktene/nettverket du fant?**
7. **Har du hatt mulighet for å bygge bekjentskap til andre studenter under pandemien?**
8. **Hvilken betydning har dine medstudenter hatt for deg som student?**